

Ljunmarsteningen, sten

Lycksele sn o. tg Vb l.

Gn 49, ingen siffra

jūmarstēn

I Kyrkfolkavan i Kattisavan.

Stenen var knottrig och blåaktig. Den var stor. När man slog på den, hördes ett dovt, ihåligt ljud. - Sagesmannen beklagade livligt att stenen nu kommer under vatten.

Axel Ivarsson 1961